

om Arbejdernes Hjelpekasser o. s. v. I Italien er der gennemført en Lov af 17de Juli 1898 om en Nationalkasse til Alderdoms- og Invalidforsørgelse for Arbejdere, foruden at der ogsaa er stadfæstet en Lov om Begrundelse af gensidig Understøttelse i samme Aar. I Østrig har der været nedsat en Kommission, der har haft Spørgsmaalet om en Alderdoms- og Invalidforsørgelse under Overvejelse, men der er endnu ikke gennemført nogen Lov. I Finland er der gennemført en Lov af 2den September 1897 vedrørende Arbejder-Understøttelseskasser (Sygekasser og Pensionskasser). I Sverige har der som sagt været nedsat en Kommission, der har gjort et meget stort Arbejde; efter min Mening er det det klareste, det lettest overskuelige og det, som nærmest kan lægges til Grund her hjemme. Der er, som jeg nævnedes før, truffet den Bestemmelse, at naar en Arbejdsgiver i 1ste Klasse betaler 50 Øre, i 2den Klasse 30 Øre og i 3die Klasse 20 Øre om Ugen, har han Lov til at tilbageholde Halvdelen af Beløbet af Arbejderens Løn, og Størrelsen af den aarlige Pension, der erholdes, retter sig dels efter den Pensionsklasse, hvoraf vedkommende Arbejder har været Medlem, og dels efter den Tid, han har været det. Den andrager 10 Øre i 1ste Klasse, 5 Øre i 2den Klasse og 2 Øre i 3die Klasse for hver Uge, vedkommende har været Medlem, samt desuden 50 Kr. Saaledes vil der altsaa i 1ste Klasse kunne faas efter den korteste Tid; efter hvilken der kan faas Pension, nemlig efter 5 Aar, det vil sige 260 Uger, 10 Øre Gange 260 + 50 Kr., altsaa 76 Kr., i 2den Klasse 63 Kr. og i 3die Klasse 55 Kr. 20 Øre. Naar Pensionen naar til sin fulde Højde efter 42 Aars Forløb, kan der i 1ste Klasse faas 250 Kr. i 2den Klasse 150 Kr. og i 3die Klasse 90 Kr. aarlig, foruden at Arbejderen kan faa Understøttelse, hvis han bliver Invalid, inden den Tid. Jeg synes, at det at kunne naa til ved et Bidrag af 25 Øre om Ugen — naar Sagen kommer i fuld Gænge, som den skal — at faa en aarlig Pension af 250 Kr., er et meget stort Resultat, og at kunne naa ved et Bidrag af 10 Øre om Ugen at faa en Pension af 90 Kr. om Aaret forekommer mig heller ikke at være saa ringe. Disse Resultater kunne selvfølgelig ikke naas, uden at der skal opsamles Kapital, en Formue, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa at gøre Rede for. Men, som sagt, den Kommission, der var nedsat i Sverige angaaende dette Spørgsmaal, mente dog, at denne Sag kunde løses ad

denne Vej med disse forholdsvis ringe Bidrag fra Arbejdernes Side, og naar man har kunnet naa det Resultat andre Steder, mener jeg ogsaa, man lige saa vel kunde komme til det Resultat her hjemme. Jeg skal ikke her komme ind paa Detailler, hvorledes Sagen er ordnet de Steder, hvor den er gennemført. Som sagt, Spørgsmaalet har været taget op til Løsning og Forsøg i næsten alle Europas Lande, og enkelte Steder er den allerede ført igennem. Jeg vil haabe, at det Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag, vil komme til et Resultat, at det, selv om det ikke vil kunne naa til at fremsætte et positivt Forslag, saa alligevel vil kunne bringe Sagen saa meget videre, at den kommer i god Gænge. Jeg tror nemlig, at det er en af de allerstørste Sager, vi have med at gøre i Aar; det staar for mig, som om denne Sag er langt vigtigere end baade Skattelove, Retsreform og Kirkelove, fordi den drejer sig om at faa det allernødvendigste for de Mennesker, som trænge mest til det, for dem, som ere svagelige eller Invalid, og som ikke selv kunne erhverve det nødvendige til Livets Ophold. Derfor skal jeg meget anbefale, at der bliver nedsat et Udvalg om denne Sag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Thomas Larsen): Jeg skal begynde med at sige Tak til den ærede fungerende Indenrigsminister for de særdeles velvillige Udtalelser, som han fremkom med under denne Sags Behandling, og dernæst udtale min Glæde over den Modtagelse, som Forslaget har faaet fra alle Sider i dette Ting. Man kan vel have Lov til at sige, at det er noget ganske usædvanligt, at en enkelt Sag synes at kunne samle alles Bestræbelser i Enighed om at løse en stor og vanskelig Opgave paa en god og fyldig Maade. Naar jeg siger, at Forslaget har vundet Tilslutning fra alle Sider, saa maa jeg dog nævne, at det fra et enkelt Partis Side var med Forbehold, nemlig fra Socialdemokratiets Side. Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum) udtalte jo kun sin Tilslutning til Forslaget, for saa vidt som han vilde være villig til at arbejde med for at finde en Løsning, men i øvrigt saa han jo meget pessimistisk paa Forslaget og mistvivlede i høj Grad om, at der vilde kunne naas et Resultat. Jeg tror, at det ærede Medlem ser for mørkt paa denne Sag. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde kunne komme til at se noget lysere derpaa, naar han tog Sigte paa de virkelige, praktiske Resultater, som Alder-